

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 lipca 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší správny súd Slovenskej republiky – Słowacja) – protectus s.r.o., dawniej BONUL, s.r.o./Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

(Spraw C-185/23 ⁽¹⁾, protectus)

(Odesłanie prejudycjalne – Decyzja 2013/488/UE – Informacje niejawne – Świadczenie bezpieczeństwa przemysłowego – Cofnięcie świadectwa – Nieujawnianie informacji niejawnych stanowiących podstawę cofnięcia – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Obowiązek uzasadnienia – Dostęp do akt – Zasada kontrydiktoryjności – Artykuł 51 Karty praw podstawowych – Stosowanie prawa Unii)

(C/2024/5776)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: protectus s.r.o., dawniej BONUL, s.r.o.

Druga strona postępowania: Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

Sentencja

1) Artykuł 51 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

- dokonywana przez sąd krajowy kontrola zgodności z prawem decyzji dotyczącej cofnięcia poświadczenia bezpieczeństwa przemysłowego umożliwiającego dostęp do informacji, którym państwo członkowskie nadało klauzulę tajności, nie ma za przedmiot aktu stanowiącego przejaw stosowania prawa Unii w rozumieniu tego postanowienia;
- dokonywana przez taki sąd kontrola zgodności z prawem decyzji dotyczącej cofnięcia, w następstwie cofnięcia tego poświadczenia bezpieczeństwa przemysłowego, świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego upoważniającego do dostępu do informacji niejawnych UE zgodnie z art. 11 i załącznikiem V do decyzji Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ma za przedmiot akt stanowiący przejaw stosowania prawa Unii w rozumieniu tego art. 51 ust. 1.

2) Artykuł 47 Karty praw podstawowych

należy interpretować w ten sposób, że:

- po pierwsze, nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu i praktyce krajowej, zgodnie z którymi decyzja dotycząca cofnięcia świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego w rozumieniu decyzji 2013/488 nie wskazuje informacji niejawnych uzasadniających to cofnięcie z uwagi na nadrzędne względy dotyczące na przykład ochrony bezpieczeństwa państwa lub stosunków międzynarodowych, gdy jednocześnie jest przewidziane, że sąd właściwy do dokonania oceny zgodności z prawem wspomnianego cofnięcia ma dostęp do tych informacji, a adwokat byłego posiadacza tego świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego może mieć dostęp do tych informacji wyłącznie za zgodą zainteresowanych organów krajowych i pod warunkiem zagwarantowania ich poufności, o ile sąd ten zapewni, by nieujawnienie informacji ograniczało się do tego, co ściśle konieczne, oraz by były posiadacz wspomnianego świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego został powiadomiony w każdym razie o zasadniczych powodach tego cofnięcia w sposób, który należy uwzględnić koniecznie poufność dowodów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 17.7.2023.

- po drugie, w razie gdyby art. 47 Karty praw podstawowych stał na przeszkodzie takiemu uregulowaniu i takiej praktyce, nie wymaga on od właściwego sądu krajowego samodzielnego przekazania byłemu posiadaczowi świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego, w stosownym przypadku za pośrednictwem jego adwokata, pewnych informacji niejawnych, jeżeli nieprzekazanie tych informacji byłemu posiadaczowi lub jego adwokatowi nie okazuje się uzasadnione. Dokonanie tego należy w stosownym przypadku do właściwego organu krajowego. Jeżeli organ ten nie zezwoli na to przekazanie, sąd ten przeprowadza badanie zgodności z prawem cofnięcia świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego wyłącznie na podstawie powodów i dowodów, które zostały podane do wiadomości.
-